

*W mogilnej głuszy głąb pochować chciał.
Gdy z tajg sybirskich szły nad Wisłą szumy
Brzemienne w spomnień roztesknionych łzy,
Gdyś stała cicha wśród ciężkiej zadumy,
Patrzac, gdzie rozpacz beznadziejna drży...
Kiedys konała pod obuchem wroga
Najlepszych Synów gdy na szafot brał,
Gdy jęki drżały z za murów uztroga,
A płacz rozpaczny nad Ich męką trwał...
Gdy kraj nieszczesny po Ich śmierci szlochał
Patrzac na północ przez szarawe mgły...
Jam ciebie wówczas najbardziej ukochał.
Tyś była wtedy najkochańszą mił...
Jam Cię ukochał za chwile konania,
Za te męczeńskie i krwawione dni...
Więcej ach! więcej niż w Dzień Zmartwych-
wstania...
Wpokorze ducha się przyznaje Ci.*

J. WŁODKOWSKI.

Rocznica urodzin wielkiego poety Kornela Ujejskiego.

W tym roku, w dniu 12 września, minęła 110 ta rocznica urodzin wielkiego poety — budziela narodu polskiego, jakim bezprzecznie był — Kornel Ujejski, urodzony na Podolu, we wsi Bereniany — w 1823 roku. Droga życia, wielkiego poety, jak prawie wszystkich wielkich ludzi — nie była usłana różami. . . była ciernista, pełna zawodów i gorzkich rozczarowań życia! . . . Jednak Duch wielkiego poety, nie załamał się wśród burz życiowych i chociaż był naocznym świadkiem strasznych klęsk, jakie podczas jego życia spadały na naród polski — rok 1831, 1846-8 i 1863-4-ty, — wierzył jednak niezachwianie, że niema takiej siły, któraby ostatecznie potrafiła zniszczyć naród polski, wierzył w drzemiące w jego wnętrzu siły życiowe, widział w nim niespożytą moc i twórczą potęgę — wierzył w zmartwychwstanie Polski! . . . I nie tylko sam wierzył, ale tę swoją wiarę wkładał w pisane

przez siebie utwory, które czytane przez szerokie i liczne sfery, wszystkich klas społeczeństwa — budziły i umacniały ducha w narodzie! A trzeba wiedzieć, że pozostawił po sobie znaczną spuściznę literacką, w postaci licznych tomów poezji, dramatów, tłumaczeń i t. p., których prawdziwa wartość, obok wielu innych przymiotów, polega głównie na tem, że jeszcze dzisiaj, po upływie kilkudziesięciu lat i przy obecnie, zupełnie zmienionych stosunkach — mają jeszcze w sobie tyle aktualności i tyle cech dodatnich, że naprawdę warto je czytać! . . . Był głęboko religijny, kochał lud wiejski i był dla niego wyrozumiałym ojcem, a chcąc go podnieść na wyższy szczebel, szerzył oświatę przez zakładanie szkół, czytelni i t. p. Wdzięczna pamięć żyje o nim jeszcze wśród ludu, gdzie żył i pracował. . .

Umarł, w dniu 19 września 1897 r. mając lat 74 i został pochowany na cmentarzu wiejskim, w Pawłowie, koło Radziechowa, woj. tarnopolskie, gdzie spędził resztę swojego życia!

Na bramie cmentarnej w Pawłowie, do dziś dnia można widzieć napis położony przez wielkiego poe-
tę Kornela Ujejskiego — „Spoczną i Wsta-
ną!“

WILHELM BARTYZEL.

Z ruchu Młodych.

Bielsko. W dn. 5. XI. odbyło się zebranie członków grupy „Młodych“ w Belsku. Przewodniczył kol. Fr. Pyclik. Referat ideowy wygłosił red. E. Zajacek. W dyskusji przemawiali: kol. Górny, Nacek i inni.

* * *

Maków Podhalański. Dnia 19 października odbyło się duże zebranie